

[Kim Behnke]

komme et kolossalt pres på dem om at give los. Det hænger da ikke sammen. Det kan ikke på samme tid være sådan, at ingen interesserer sig for det, og at der vil komme et kolossalt pres.

Fru Lissa Mathiasen havde ret i sin sidste antagelse, nemlig at der kan nogen steder komme et pres, og det er de steder, hvor detailhandelen har et ægte ønske om at få nogle flere åbningstimer, så de kan få nogle flere kunder ind i butikken.

Endelig talte fru Lissa Mathiasen om, at danskerne ikke har nogen penge at gøre godt med. Nej, for fru Lissa Mathiasen har jo bl.a. været med til at skabe verdens højeste skattniveau, så det er måske derfor, folk ingen penge har at handle med.

Men de steder i landet, hvor folk tigger og beder om flere åbningstimer, er det såmænd ikke, fordi de ønsker at trække flere penge op af lommen på fru Lissa Mathiasen og mig og de øvrige danskere. Nej, dér er det et spørgsmål om, at turister i tusindtal vandrer rundt med lommen fuld af penge uden at kunne få lov til at bruge dem, og det er simpelt hen for dumt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Først til industriministeren. Jeg bliver nødt til at sige, at et flertal ved afgivelse af betænkning til det forslag, der i sidste samling blev fremsat af Fremskridtspartiet, tilkendegav – og jeg formoder, at industriministeren har læst betænkningen – at vi ikke ønsker, at der bliver fremsat forslag til en ny lukkelov før efter næste overenskomst. Det var deri, det blev præciseret, og det tror jeg også industriministeren vil give mig ret i, når hun læser betænkningen.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Kim Behnke, at jeg for det første aldrig har sagt, at der overhovedet ingen interesse er for dette her. Det, jeg har sagt – og det var med henvisning til punkt 4, hvor jeg opremser forskellige problemstillinger – er: Ikke mindst den bekymring, der er i store dele af detailhandelen, har vi jo kunnet mærke med de mange henvendelser, der er kommet. Jeg har ikke talt noget om, at der ikke skulle være interesse for dette her, det tror jeg vi alle er meget vel klar over at der er.

Når jeg taler om sorteper, er det, fordi industriministeren – og det var også det, jeg henvi-

ste til i mit første indlæg – selv gør opmærksom på noget, som vi alle sammen også bør være klar over, nemlig at der har været meget store problemer i forbindelse med varesortimentet, og hvordan det blev fastholdt, at man gjorde, som man måtte, altså kun havde de ting på hylderne og kun handlede med de ting, man måtte, når det var uden for normal lukketid.

Det er i den forbindelse, jeg siger, at det, at man nu blot lægger det over til kommunalbestyrelsen at bestemme det, når vi ved, at det har været meget svært at holde styr på det herindefra, er at sende sorteper videre, for vi har ikke løst problemet. På den måde, som dette forslag er udformet, har man ikke løst et eneste af problemerne, tværtimod.

Med min sidste bemærkning om borgerne var det, jeg gjorde opmærksom på, at borgerne ikke får flere penge af, at vi holder længere åbent – pengene vil være de samme.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Pengene er ikke de samme, medmindre fru Lissa Mathiasen ikke betragter i tusindvis af turister som et købedygtigt publikum, det handler om at få til at gøre størst mulige indkøb, mens de er i Danmark.

Vi synes faktisk, det er en god idé at gøre den store betalingsbalanceforbedring, som turisterhvervet er med til, endnu større, men vi ved jo, hvilke problemer der er. I en by som Århus, hvor jeg selv kommer fra, og som ikke har status af at være turistområde, ikke har status af at være sommerhusområde, vandrer svenskere, hollændere, tyskere og amerikanere og japanere hvileløst rundt fra lørdag kl. 14.00 til mandag morgen kl. 10.00. I det tidsrum er det forbudt at handle i butikkerne, og de arme turister spørger: Hvorfor må vi ikke det? Jamen det må I også gerne. I må køre op på en benzintank, eller I må gå hen i en døgnkiosk, eller I må gå hen i statens eget supermarked på DSB-stationen, IC-markedet. Dér må I gerne købe varerne, men til en overpris.

Det er en hovedrysten, man møder fra disse turister, der ikke kan forstå, hvorfor forbuds-danmark er så indskrænket.

Fru Lissa Mathiasen er så bekymret for forbrugerne. Jeg skal gøre opmærksom på, at man i nummer 8 af bladet Tænk fra 1992, altså fra